

TEATRE ARNICHES

CAMPANYA ESCOLAR

2020 2021

Els retornem el que ès seu

TEATRE ARNICHES
ALACANT

GENERALITAT
VALENCIANA | TOTS
A UNA
VEU
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

jc cultura
C

UN CURS DIFERENT, LA MATEIXA IL·LUSió

UN CURSO DIFERENTE, LA MISMA ILUSIÓN

Benvolguts professors i professores,

Des del Teatre Arniches (Institut Valencià de Cultura), el primer que volem transmetre-us és el nostre agraïment per la labor que, des de l'inici de la pandèmia, han realitzat els col·legis. Sabem que us enfronteu a nombroses circumstàncies excepcionals que fan d'aquesta missió un enorme repte. Afortunadament el nostre sistema educatiu està de nou en marxa, i és important reprendre algunes de les activitats habituals i essencials per a la formació i el desenvolupament de la infància, com són les activitats culturals.

El Teatre Arniches vol sumar-se a l'esforç de la comunitat educativa per a oferir la seu habitual Campanya de Teatre Escolar, adaptada a l'actual situació sanitària, en absolutes condicions de seguretat, convençuts que tan important és retornar als xiquets i xiquetes el seu dret a acudir a l'escola per a continuar aprenent, com portar-los al teatre perquè recuperen també el seu dret a imaginar, emocionar-se i aprendre a través de les històries.

Conscients dels dubtes o inquietuds que pot suscitar la tornada de les eixides escolars, us detallarem a continuació el pla que posarem en marxa per a garantir que aquestes visites siguen segures, fàcils i, sobretot i com sempre, divertides.

Queridos profesores y profesoras,

Desde el Teatre Arniches (Institut Valencià de Cultura), lo primero que queremos transmitiros es nuestro agradecimiento por la labor que, desde el inicio de la pandemia, han venido realizando los colegios. Sabemos que os enfrentáis a numerosas circunstancias excepcionales que hacen de esta misión un enorme reto. Afortunadamente nuestro sistema educativo está de nuevo en marcha, y es importante ahora retomar algunas de las actividades habituales y esenciales para la formación y el desarrollo de la infancia, como son las actividades culturales.

El Teatre Arniches quiere sumarse al esfuerzo de la comunidad educativa para ofrecer su habitual Campaña de Teatro Escolar, adaptada a la actual situación sanitaria, en absolutas condiciones de seguridad, convencidos de que tan importante es devolver a los niños y niñas su derecho a acudir a la escuela para seguir aprendiendo, como llevarlos al teatro para que recuperen también su derecho a imaginar, emocionarse y aprender a través de las historias.

Conscientes de las dudas o inquietudes que puede suscitar la vuelta de las salidas escolares, os detallamos a continuación el plan que vamos a poner en marcha para garantizar que estas visitas sean seguras, fáciles, y sobre todo y como siempre, divertidas.

TOT ANIRÀ BÉ

mesures sanitàries

TODO IRÁ BIEN

medidas sanitarias

- Reducció de l'aforament del teatre.
- Ús obligatori de la mascareta per a majors de 6 anys.
- Desinfecció i ventilació abans de les funcions i distribució d'hidrogel pel recinte.
- Separació per classes per evitar el contacte entre grups de convivència.
- Funcions per a la teua escola solament.
- Itinerari segur des de l'arribada al teatre
- Ampliació de l'equip de monitors i del servei de neteja.

- Reducción del aforo del teatro.
- Uso obligatorio de la mascarilla para mayores de 6 años.
- Desinfección y ventilación antes de las funciones y distribución de hidrogel por el recinto.
- Separación por clases para evitar el contacto entre grupos de convivencia.
- Funciones sólo para tu cole.
- Itinerario seguro desde la llegada al teatro.
- Ampliación del equipo de monitores y del servicio de limpieza.

PREU ÚNIC: 3 €.

Informació i reserves:

arniches_ivc@gva.es

965 93 83 33

CALENDARI CALENDARIO

octubre

edats

19/20

Lù de Companyia Maduixa

4 - 8

21

@Rita_Trobador d'Esclafit Teatre

12 - 14

novembre/noviembre

18

Quan els ocells... d'Over&Out

12 - 18

23

Nautilus de La Negra

4 - 12

dесемвр/diciembre

9

Conservando memoria d'El Patio

12 - 18

16

Un po' de Fellini de Spanish Brass

8 - 16

gener/enero

15

L'home bo de Caterva Teatre

14 - 18

18

Adiós Peter Pan de FestucTeatre

4 - 12

febrer/febrero

5

Lázaro de Leamok

+ 16

març/marzo

1

MiraMiró de Baaldansa

4 - 12

29

Orfeo de La Canica

6 - 12

abril

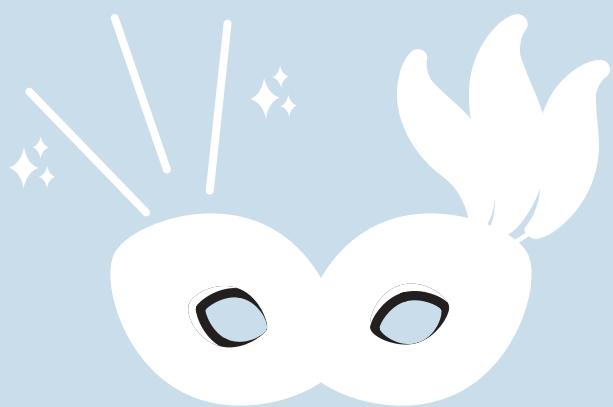
20

Dados de Ventículo Veloz

14 - 16

PROGRAMACIÓ

octubre 19 - 20
 10 i 12 h

Dansa

Durada: 40 min.

Edat recomanada:

4 a 8 anys

**dossier
didàctic**

**Espectacle amb aforament reduït
i públic a l'escenari.

LÙ

de Companyia Maduixa
www.maduixacreacions.com

Intèrprets: Laia Sorribes i Paula Quiles

Idea i direcció: Joan Santacreu

Dramatúrgia i ajudant de direcció: Paula Llorens

Direcció coreogràfica: Baldo Ruiz

Premi FETEN 2020 Millor espectacle; Premi Mostra Alcoi 2019 Millor espectacle familiar

LÙ, que significa camí en xinès tradicional, combina la dansa, l'enginy i l'audiovisual. Amb aquest projecte, la Companyia Maduixa apostar per un espectacle íntim carregat d'imatges poètiques i sentiments.

Les protagonistes d'aquesta història viuen en un lloc envoltat de terra i pobresa. Treballen i treballen al camp sense descans però, per tal de sobreviure, han convertit la seua feina en joc, i és que... és impossible prohibir-li a un xiquet que jugue. Aquest espectacle parla sobre el poder de la creativitat i la imaginació com a forma d'evasió davant la cruetat i la duresa de la vida.

Amb LÙ ens endinsem en la dansa i les arts plàstiques, per gaudir en família d'un espectacle màgic, creatiu i poètic.

LÙ, que significa camino en chino tradicional, combina la danza, el ingenio y el audiovisual. Con este proyecto, la Compañía Fresa apuesta por un espectáculo íntimo cargado de imágenes poéticas y sentimientos.

Las protagonistas de esta historia viven en un lugar rodeado de tierra y pobreza. Trabajan y trabajan en el campo sin descanso pero, para sobrevivir, han convertido su trabajo en juego, y es que... es imposible prohibirle a un niño que juegue. Este espectáculo habla sobre el poder de la creatividad y la imaginación como forma de evasión ante la cruedad y la dureza de la vida.

Con LÙ nos adentramos en la danza y las artes plásticas, para disfrutar en familia de un espectáculo mágico, creativo y poético.

octubre 21
12 h

Teatre
Durada: 50 min.
Edat recomanada:
12 a 14 anys
Idioma: Valencià

@Rita_Trobador

d' Esclafit Teatre
www.esclafitteatre.com

Dramatúrgia i direcció: Joan Nave
Interpretació: Roo Castillo i Joan Nave
Vestuari: Marc Català
Disseny escenografia: Joan Nave
Música: Javier Pinto
Disseny d'il·luminació: Jordi Chicoy

Què té en comú Azalais, una poetessa occitana (trobairitz) nascuda l'any 1146 amb Sor Isabel de Villena, l'abadessa del Convent de la Trinitat durant el segle XV? I totes dues, què tenen a veure amb Rita, una youtuber que carrega sobre l'esquena el pes de 5000 anys d'història?

Tres dones. Tres mirades en el temps que, en el fons, són una sola veu.

Quan avancem, quan recorrem un camí de vida, sovint desconeixem qui s'hi va obrir pas abans que nosaltres. La pista d'aquelles que van començar a reaccionar contra la misoginia establerta i els privilegis masculins es dissol en els textos antics. Però res naix del no-res.

Els camins són terra dura i ferma que es compacta a força d'insistir.

Qué tiene en común Azalais, una poetisa occitana (trobairitz) nacida en 1146 con Sor Isabel de Villena, la abadesa del Convento de la Trinidad durante el siglo XV? Y las dos, que tienen que ver con Rita, una *youtuber que carga sobre la espalda el peso de 5000 años de historia?

Tres mujeres. Tres miradas en el tiempo que, en el fondo, son una sola voz.

Cuando avanzamos, cuando recorremos un camino de vida, a menudo desconocemos quién se abrió antes de que nosotros. La pista de aquellas que empezaron a reaccionar contra la misoginia establecida y los privilegios masculinos se disuelve en los textos antiguos. Pero nada nace de la nada.

Los caminos son tierra dura y firme que se compacta a base de insistir.

novembre 18

12 h

Dansa

Durada: 50 min.

Edat recomanada:

12 a 18 anys

dossier
didàctic

col-loqui

Quan els ocells prenen el vol

d' Over & Out

www.overoutdanza.com

Direcció i interpretació: Federica Fasano i Carlos Peñalver

Ajudant de direcció: Marta Climent

Direcció i interpretació musical: Rubén Martínez

Il·luminació i sò: Jordi Chicoy. OH Audiovisual

Producció, diseny i distribució: Ane Ferreiro i Noelia García

Premi Alacant a Escena 2019 Millor espectacle

“Embec els meus ulls i oïdes en els colors i sons del paisatge, i cante lentament, només per a mi, vagues cantos que componc mentre espere. Gaudisc de la brisa que em donen i de l'ànima que em van donar per a gaudir-la, i no pregunte més ni en busque.”

Fernando Pessoa.

L'obra naix de la necessitat de celebrar una trobada inesperada. Un violinista apareix enmig de l'espai en una nit de primavera dels anys 20 tocant el seu instrument. Dos intèrprets, com dos ocells en un festeig, es deixen portar sucumbint al so del violí. Els aconsegueixen entrar en contacte generant espirals al voltant del músic.

“Embebo mis ojos y oídos en los colores y sonidos del paisaje, y canto lento, solo para mí, vagos cantos que compongo mientras espero. Gozo de la brisa que me dan y del alma que me dieron para gozarla, y no pregunto más ni busco.”

Fernando Pessoa.

La obra nace de la necesidad de celebrar un encuentro inesperado. Un violinista aparece en medio del espacio en una noche de primavera de los años 20 tocando su instrumento. Dos intérpretes, como dos pájaros en un cortejo, se dejan llevar sucumbiendo al sonido del violín. Ellos consiguen entrar en contacto generando espirales alrededor del músico.

novembre 23

Teatre

Durada: 50 min.

Edat recomanada:

4 a 12 anys

Idioma: Valencià

Nautilus

Direcció: Xavo Giménez, Toni Agustí.

Dramatúrgia: Diego Guill, Xavo Giménez

Intèrprets: Juli Cantó, Carlos Amador

Assessoria manipulació d'objectes: Merce Tienda, David Durán

Recomanat Xarxa Nacional Teatres i auditoris; Premi FETEN 2020 per la seua proposta original per a la sensibilització mediambiental .

El capità Nemo aprecia la mar més que a la seu pròpia vida. Nemo viu a bord del Nautilus, un submarí secret que recorre els oceans de tot el món, lluny de tot i de tots.

Però des de fa un temps, el capità observa que els bancs de coral s'han convertit en muntanyes de fem, els peixos en bosses de plàstic, i les prades de posidònia en abocadors aquàtics. La vida marina està en perill i Nemo s'ha proposat evitar-ho, però no pot fer-ho a soles. Per això recluta el professor Aronax, a qui portarà a un viatge de 20.000 llegües submarines per a mostrar-li els secrets d'aquest món fascinant amenaçat per la contaminació humana.

El capitán Nemo aprecia el mar más que a su propia vida. Nemo vive a bordo del Nautilus, un submarino secreto que recorre los océanos de todo el mundo, lejos de todo y de todos.

Pero desde hace un tiempo, el capitán observa que los bancos de coral se han convertido en montañas de basura, los peces en bolsas de plástico, y las praderas de posidonia en vertederos acuáticos. La vida marina está en peligro y Nemo se ha propuesto evitarlo, pero no puede hacerlo solo. Por eso recluta al profesor Aronax, a quien llevará a un viaje de 20.000 leguas submarinas para mostrarle los secretos de ese mundo fascinante amenazado por la contaminación humana.

de La Negra

www.a-mas.net

desembre 9

12h

Teatre

Durada: 50 min.

Edat recomanada:

12 a 18 anys

Idioma: Castellà

Conservando memoria

d' El Patio
www.ikebanah.es

Text, direcció, escenografia, il·luminació: Izaskun Fernández i Julián Sáenz-López

Fotografia: Clara Larrea

Producció: El Patio Teatro

Premi FETEN 2020 Millor autoria

CONSERVAR: del llatí conservare.

Compost pel prefix "con" de "cum" i "servare" que vol dir posar en lloc segur. Mantindre o cuidar de la permanència o integritat d'alguna cosa o d'algú. Mantindre viu i sense mal a algú. Guardar amb cura alguna cosa.

Aquest viatge és un joc de preguntes als meus avis, el meu desig de conservar-los amb mi, la meua pируeta personal per a esquivar l'absència, el meu homenatge a quatre personnes importants en la meua vida, el meu desig de conservar la seu memòria, d'empotar-la.

No vull tancar les tapes dels pots, vull obrir-les i que mirem junts a l'interior d'aquest viatge que comença com el dels meus avis, en una muntanya de sal, i que no sé on acaba.

CONSERVAR: Del latín conservare.

Compuesto por el prefijo "con" de "cum" y "servare" que quiere decir poner a buen recaudo. Mantener o cuidar de la permanencia o integridad de algo o de alguien. Mantener vivo y sin daño a alguien.

Guardar con cuidado algo.

Este viaje es un juego de preguntas a mis abuelos, mi deseo de conservarlos conmigo, mi pируeta personal para esquivar la ausencia, mi homenaje a cuatro personas importantes en mi vida, mi deseo de conservar su memoria, de embotarla.

No quiero cerrar las tapas de los botes, quiero abrirlos y que miremos juntos al interior de este viaje que empieza como el de mis abuelos, en una montaña de sal, y que no sé dónde termina.

MAITE GIL - Actriu

SPANISH BRASS

desembre 16

11 h

Música

Durada: 60 min.

Edat recomanada:

8 a 16 anys

dossier
didàctic

Un po' di Fellini

de Spanish Brass
www.spanishbrass.com

Intèrprets: Carlos Benetó Grau, Juanjo Serna Salvador, Manuel Pérez Ortega, Inda Bonet Manrique, Sergio Finca Quirós.

Actriu: Maite Gil

Guió i Direcció d'Escena: Joan Miquel Reig

Un espectacle pedagògic per a secundària, al voltant de la música de les pel·lícules de Federico Fellini, on s'uneixen música, teatre i filmoteca.

La música cinematogràfica s'ha convertit en un senyal d'identitat sonora de la nostra cultura contemporània des del naixement del sèptim art. Les melodies associades a la imatge ens envolten, acompanyen la nostra vida quotidiana i resulten ineludibles en el nostre món audiovisual.

La present audició pretén recrear a través dels records de Giulietta Massina, esposa i musa del cineasta italià Federico Fellini, alguns dels moments més característics de la seua cinematografia, els quals van irremediablement units a la música de Nino Rota. Sonoritats fresques, populars i sempre sorprenents contribuiran a la configuració d'una de les cinematografies més personals.

Un espectáculo pedagógico para secundaria, alrededor de la música de las películas de Federico Fellini, donde se unen música, teatro y filmoteca.

La música cinematográfica se ha convertido en una señal de identidad sonora de nuestra cultura contemporánea desde el nacimiento del séptimo arte. Las melodías asociadas a la imagen nos rodean, acompañan nuestra vida cotidiana y resultan ineludibles en nuestro mundo audiovisual.

La presente audición pretende recrear a través de los recuerdos de Giulietta Massina, esposa y musa del cineasta italiano Federico Fellini, algunos de los momentos más característicos de su cinematografía, los cuales van irremediablemente unidos a la música de Nino Rota. Sonoridades frescas, populares y siempre sorprendentes contribuirán a la configuración de una de las cinematografías más personales.

Teatre

Durada: 60 min.

Edat recomanada:

14 a 18 anys

Idioma: Valencià

L'Home bo

de Caterva Teatre
@catervateatre

Intèrprets: Robert de la Fuente, Jaume Ibáñez i Fernando Soler

Escenografia: Los reyes del mambo

Il·luminació: Diego Sánchez

Disseny de vestuari: Carlos Ruiz i Nacho Pérez

L'home bo és la història d'una amistat i d'una rivalitat. Juliet d'Alginet i Rovellet van ser dos totems de la pilota valenciana als anys 40 i 50. Arxienemis dins del trinquet però amb una aferrissada amistat fora, a la vida, on departien amigablement a la portella de casa quan es feia oscuro... L'home bo, al món de la pilota, és el jutge, l'àrbitre, el que decideix si la pilota és bona o no, el que decideix qui ha guanyat el quinze. Mai van necessitar L'Home bo, perquè ells eren l'home bo.

Els trinquets van ser durant la dictadura un lloc de resistència, on es parlava, pensava i jugava en valencià. On el poble podia sentir-se lliure. Julio Palau i molts altres com ell van contribuir a que la identitat del poble valencià resistira en una època on es volia acabar amb qualsevol singularitat.

Esta es la historia de gente que estimava y se estimaba... y nosotros vamos a escuchar su historia... La historia de hombres buenos...

L'home bo es la historia de una amistad y de una rivalidad. Juliet d'Alginet y Rovellet fueron dos totems de la pelota valenciana en los años 40 y 50. Archienemigos dentro del trinque, pero con una enconada amistad fuera, en la vida, donde departían amigablemente a la portezuela de casa cuando se hacía de noche... El Hombre bueno, en el mundo de la pelota, es el juez, el árbitro, el que decide si la pelota es buena o no, el que decide quién ha ganado el quince. Ellos nunca necesitaron al Hombre bueno, porque ellos eran el Hombre bueno.

Los trinquetes fueron durante la dictadura un lugar de resistencia, donde se hablaba, pensaba y jugaba en valenciano. Donde el pueblo podía sentirse libre. Julio Palau y otros muchos como él contribuyeron a que la identidad del pueblo valenciano resistiera en una época donde se quería acabar con cualquier singularidad.

Esta es la historia de gente que quería y se quería ... y nosotros vamos a escuchar su historia... La historia de hombres buenos...

Teatre

Durada: 55 min.

Edat recomanada:

4 a 12 anys

Idioma: Castellà

dossier didàctic

Adiós Peter Pan

de Festuc Teatre

www.festuc.net

Intèrprets: Ingrid Teixido i Pere Pampols

Autoria: James Mathew Barrie Adaptació: Ingrid Teixido

Direcció: Pere Pampols

Premi FETÉN 2019 al Millor espai escènic; Premi 21ª Fira de teatre de Castella i Lleó al Millor espectacle infantil;
Candidat Premis MAX 2019 (Categoria Infantil, Juvenil i Familiar)

A María, una xiqueta amb molta imaginació, li encanten els contes, històries i aventures que li explica el seu avi, amb el qual passa totes les vesprades jugant a ser Peter Pan.

Però, una nit, els xiquets perduts s'emportaran a María de la seu habitació cap al País de Mai Més. I serà llavors quan les aventures les viurà en primera persona.

Una història molt tendra en la qual es plasma una realitat actual: el vincle entre els infants i els seus avis, i a més, la manera com els pares gestionen aquestes noves relacions familiars.

Un espectacle de titelles i actors, sensible i divertit, que cercarà en tot moment la complicitat de petits i grans amb una posada en escena que et captivarà des del primer moment.

A María, una niña con mucha imaginación, le encantan los cuentos, historias y aventuras que le explica su abuelo, con el que pasa todas las tardes jugando a ser Peter Pan.

Pero, una noche, los niños perdidos se llevarán a María de su habitación hacia el País de Nunca Jamás. Y será entonces cuando las aventuras las vivirá en primera persona.

Una historia muy tierna en la que se plasma una realidad actual: el vínculo entre los más pequeños y sus abuelos y, además, la manera como los padres gestionan estas nuevas relaciones familiares.

Un espectáculo de títeres y actores, sensible y divertido, que buscará en todo momento la complicidad de pequeños y grandes con una puesta en escena que te cautivará desde el primer momento.

febrer 5
12 h

Teatre
Durada: 60 min.
Edat recomanada:
+ 16 anys
Idioma: Castellà

Lázaro

Direcció, autoria, interpretació: Roberto Hoyo
Músic en escena: Marco Ferreira

LÁZARO és una adaptació lliure del clàssic espanyol El Lazarillo de Tormes. És la mateixa història universal que tots coneixem. Quasi. Lázaro va canviant d'amo, però els amos del segle XXI no són els mateixos que els del XVI. Un vell borratxo conegut com el Cec, el Moro, el Secreta; la violència i la droga als carrers són els amos de Lázaro. La música i els amics, condensats en el personatge de Marco, el músic en escena, permeten finalment a Lázaro convertir-se en el seu propi amo.

LÁZARO està contada amb una estètica Hip hop, arribant a ser a vegades el motor del joc escènic, usant elements de break danse com el footwork, els freezes i el popping, entre altres. S'utilitza el rap per a narrar amb dinamisme i estil la primera part de la vida del personatge. «Encara que siguem pobres, encara que siguem al carrer, hem de saber de màrqueting per a sobreviure».

Quan la fam m'arrapa per dins, ell mateix em dóna menjar. Ell conta la meua història. La història de com vaig deixar de tindre amo per a ser el puto amo.

de Leamōk
www.leamok.com

LÁZARO es una adaptación libre del clásico español El Lazarillo de Tormes. Es la misma historia universal que todos conocemos. Casi. Lázaro va cambiando de amo, pero los amos del siglo XXI no son los mismos que los del XVI. Un viejo borracho conocido como «el ciego», el moro, el secreta, la violencia y la droga en las calles son los amos de Lázaro. La música y los amigos, condensados en el personaje de Marco, el músico en escena, permiten finalmente a Lázaro convertirse en su propio amo.

LÁZARO está contada con una estética Hip Hop, llegando a ser en ocasiones el motor del juego escénico, usando elementos de break dance como el footwork, los freezes y el popping, entre otros. Se utiliza el rap para narrar con dinamismo y estilo la primera parte de la vida del personaje. «Aunque seamos pobres, aunque estemos en la calle, tenemos que saber de marketing para sobrevivir». Cuando el hambre me araña por dentro, él mismo me da de comer. Él cuenta mi historia. La historia de cómo dejé de tener amo para ser el puto amo.

març
11 h

Dansa

Durada: 45 min.

Edat recomanada:

4 a 12 anys

MiraMiró

Intérpretació i creació: Catalina Carrasco, Gaspar Morey, Aina Pascual

Direcció artística: Catalina Carrasco · Direcció tècnica: Gaspar Morey

Il·luminació: Manu Martínez

Banda sonora: Kiko Barrenengoa

de Baal Dansa
www.baaldansa.com

Un espectacle de dansa i animació de vídeo per als més menuts, nascut de l'univers de Joan Miró.

Una selecció de la seu obra gràfica emmarca la peça. Els colors vius, les formes geomètriques i l'aparent capacitat d'adaptació de les "figures i personatges" estimulen la fantasia, suggerint que tot és possible. Com per art de màgia les pintures adquieren vida, transportant-nos a un cosmo-univers imaginari: una aventura plena de descobriments i sorpreses.

MiraMiró vol fomentar la fantasia i la curiositat dels més petits, tractant valors com ara l'amistat i l'acceptació de la diferència.

Un espectáculo de danza y animación de video para los más pequeños, nacido del universo de Joan Miró.

Una selección de su obra gráfica enmarca la pieza. Los colores vivos, las formas geométricas y la aparente capacidad de adaptación de las "figuras y personajes" estimulan la fantasía, sugiriendo que todo es posible. Como por arte de magia las pinturas adquieren vida, transportándonos a uno cosmo-universo imaginario: una aventura llena de descubrimientos y sorpresas.

MiraMiró quiere fomentar la fantasía y la curiosidad de los más pequeños, tratando valores como por ejemplo la amistad y la aceptación de la diferencia.

març 29
11 h

Teatre

Durada: 45 min.

Edat recomanada:

6 a 12 anys

Idioma: Castellà

Orfeo

de La Canica

www.lacanicateatro.com

Autoria i Direcció: Pablo Vergne

Interpretació: Daniela Saludes i Esther Blanca o Eva Soriano

Escenografia i titelles: Eva Soriano, Ana Iturrate i Ricardo Vergne

Llaüt i arranjaments: Ramiro Morales

Ajudant de direcció: Eva Soriano

Premi FETEN 2020 Millor proposta d'un clàssic

Orfeu és un jove grec la música del qual és capaç d'aplacar tempestes, moure les pedres i amansir les bèsties salvatges. Eurídice és una jove nimfa protectora dels boscos i la naturalesa. Un dia tots dos s'enamoren. Però la seua felicitat no dura molt de temps. Una mossegada de serp mata a Eurídice. Desolat, Orfeu decideix baixar als inferns a la recerca de la seu estimada.

Dues actrius escenifiquen el mite d'Orfeu i Eurídice amb titelles,ombres, objectes i altres recursos teatrals.

Una posada en escena que combina el relat poètic en les veus de les dues actrius, el joc teatral dels diversos protagonistes de la història, l'expressivitat dels objectes i el poder evocatiu de la música.

Orfeo es un joven griego cuya música es capaz de aplacar tormentas, mover las piedras y amansar las bestias salvajes. Eurídice es una joven ninfa protectora de los bosques y la naturaleza. Un día ambos se enamoran. Pero su felicidad no dura mucho tiempo. Una mordedura de serpiente mata a Eurídice. Desolado, Orfeo decide bajar a los infiernos en busca de su amada. Dos actrices escenifican el mito de Orfeo y Eurídice con títeres, sombras, objetos y otros recursos teatrales.

Una puesta en escena que combina el relato poético en las voces de las dos actrices, el juego teatral de los diversos protagonistas de la historia, la expresividad de los objetos y el poder evocativo de la música.

abril 20

12 h

Teatre

Durada: 55 min.

Edat recomanada:
14 a 18 anys

Idioma: Castellà

Dados

de Ventrículo Veloz

www.ventriculoveloz.com

Intérpretació i creació: Catalina Carrasco, Gaspar Morey, Aina Pascual

Direcció: Catalina Carrasco

Direcció tècnica: Gaspar Morey

Diseny de llums: Manu Martínez

Premi MAX 2019 Millor espectacle juvenil.

"Els monstres són els patrons de les nostres imperfeccions i ens permeten contemplar la possibilitat de fallar i seguir endavant" Guillermo del Toro.

X és un adolescent que treballa en una botiga de còmics i jocs de rol. Quan arriba la nit i tanca la botiga, s'instal·la en un racó i grava un podcast de forma anònima. Ni tan sols l'amo de la tenda sap que ho fa. Ningú sap qui és X.

Una nit, de sobte, apareix un tipus més major que necessita comprar un regal per a la seua núvia, com una qüestió de vida o mort. El tipus es fa anomenar Y. Promte comproven que tenen més en comú del que sembla, fins al punt que acaben jugant una partida de rol que serà crucial per a tots dos.

"Los monstruos son los patrones de nuestras imperfecciones y nos permiten contemplar la posibilidad de fallar y seguir adelante" Guillermo del Toro.

X es un adolescente que trabaja en una tienda de cómics y juegos de rol. Cuando llega la noche y echa el cierre, se instala en un rincón de la tienda y graba un podcast de forma anónima. Ni siquiera el dueño de la tienda sabe que lo hace. Nadie sabe quién es X.

Una noche, de pronto, aparece un tipo más mayor que necesita comprar un regalo para su novia, como una cuestión de vida o muerte. El tipo se hace llamar Y. Pronto comprueban que tienen más en común de lo que parece, hasta el punto de que terminan jugando una partida de rol que será crucial para ambos.